

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام خداوند رحمتگر مهربان

إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ أَنْ أَنْذِرْ قَوْمَكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١﴾

فولادوند: ما نوح را به سوی قومش فرستادیم که قومت را پیش از آنکه عذابی دردناک به آنان رسد هشدار ده
مکارم: ما نوح را به سوی قومش فرستادیم، و گفتیم: قوم خود را انذار کن پیش از آنکه عذاب دردناک به سراغشان آید.

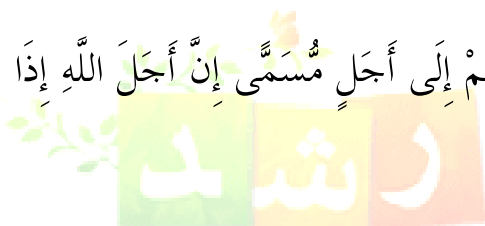
قَالَ يَا قَوْمِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٢﴾

فولادوند: [نوح] گفت ای قوم من من شما را هشدار دهنده‌ای آشکارم
مکارم: گفت: ای قوم! من برای شما بیم دهنده آشکاری هستم.

أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ وَأَطِيعُوا أَوْيَاتِهِ ﴿٣﴾

فولادوند: که خدا را بپرستید و از او پروا دارید و مرا فرمان برید
مکارم: که خدا را پرستش کنید، و از مخالفت او بپرهیزید، و مرا اطاعت نمایید.

يَغْفِرْ لَكُمْ مِّنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُؤَخِّرْكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى إِنَّ أَجَلَ اللَّهِ إِذَا جَاءَ لَا يُؤَخَّرُ لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٤﴾

فولادوند: [تا] برخی از گناهانتان را بر شما ببخشاید و [اجل] شما را تا وقتی معین به تاخیر اندازد اگر بدانید چون وقت مقرر خدا
برسد تاخیر بر نخواهد داشت

مکارم: اگر چنین کنید خدا گناهانتان را می‌آمرزد، و تا زمان معینی شما را عمر می‌دهد، اما هنگامی که اجل الهی فرا رسد
تاخیری نخواهد داشت اگر می‌دانستید.

قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي لَيْلًا وَنَهَارًا ﴿٥﴾

فولادوند: [نوح] گفت پروردگارا من قوم خود را شب و روز دعوت کردم
مکارم: (نوح) گفت پروردگارا! من قوم خود را شب و روز (به سوی تو) دعوت کردم.

فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَائِي إِلَّا فِرَارًا ﴿٦﴾

فولادوند: و دعوت من جز بر گریزشان نیفزود
مکارم: اما دعوت من چیزی جز فرار از حق بر آنها نیفزود!

وَإِنِّي كُلَّمَا دَعَوْتُهُمْ لِتَغْفِرَ لَهُمْ جَعَلُوا أَصَابِعَهُمْ فِي آذَانِهِمْ وَاسْتَعْشَوْا ثِيَابَهُمْ وَأَصْرُوا وَاسْتَكْبَرُوا

فولادوند: و من هر بار که آنان را دعوت کردم تا ایشان را بیماریز انگشتانشان را در گوشه‌هایشان کردند و ردای خویشان بر سر کشیدند و اصرار ورزیدند و هر چه بیشتر بر کبر خود افزودند

مکارم: و من هر زمان آنها را دعوت کردم که ایمان بیاورند و تو آنها را بیماریز انگشتان خویش را در گوشه‌ها قرار داده، و لباسهایشان را بر خود (پیچیدند، و در مخالفت اصرار ورزیدند، و شدیداً استکبار کردند).

ثُمَّ إِنِّي دَعَوْتُهُمْ جِهَارًا ﴿٨﴾

فولادوند: سپس من آشکارا آنان را دعوت کردم

مکارم: سپس من آنها را آشکارا (به توحید و بندگی تو) دعوت کردم.

ثُمَّ إِنِّي أَعْلَنْتُ لَهُمْ وَأَسْرَرْتُ لَهُمْ إِسْرَارًا ﴿٩﴾

فولادوند: باز من به آنان اعلام نمودم و در خلوت [و] پوشیده نیز به ایشان گفتم
مکارم: و پنهان آنها را به سوی تو خواندم.

فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا ﴿١٠﴾

فولادوند: و گفتم از پروردگارتان آمرزش بخواهید که او همواره آمرزنده است
مکارم: به آنها گفتم از پروردگار خویش آمرزش بطلبید که او بسیار آمرزنده است.

يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا ﴿١١﴾

فولادوند: [تا] بر شما از آسمان باران پی در پی فرستد

مکارم: تا بارانهای پر برکت آسمان را پی در پی بر شما فرستد،

وَيُمْدِدْكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَيَجْعَلْ لَكُمْ جَنَّاتٍ وَيَجْعَلْ لَكُمْ أَنْهَارًا ﴿١٢﴾

فولادوند: و شما را به اموال و پسران یاری کند و برایتان باغها قرار دهد و نهرها برای شما پدید آورد
مکارم: و شما را با اموال و فرزندان فراوان امداد کند، و باغهای سر سبز و نهرهای جاری در اختیارتان قرار دهد.

مَا لَكُمْ لَا تَرْجُونَ لِلَّهِ وَقَارًا ﴿١٣﴾

فولادوند: شما را چه شده است که از شکوه خدا بیم ندارید

مکارم: چرا شما برای خدا عظمت قائل نیستید؟

وَقَدْ خَلَقَكُمْ أَطْوَارًا ﴿١٤﴾

فولادوند: و حال آنکه شما را مرحله به مرحله خلق کرده است

مکارم: در حالی که شما را در مراحل مختلف آفریده است.

﴿۱۵﴾ أَلَمْ تَرَوْا كَيْفَ خَلَقَ اللَّهُ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا

فولادوند: مگر ملاحظه نکرده‌اید که چگونه خدا هفت آسمان را توپرتو آفریده است

مکارم: آیا نمی‌دانید چگونه خداوند هفت آسمان را یکی بالای دیگری آفریده ؟

﴿۱۶﴾ وَجَعَلَ الْقَمَرَ فِيهِنَّ نُورًا وَجَعَلَ الشَّمْسَ سِرَاجًا

فولادوند: و ماه را در میان آنها روشنایی‌بخش گردانید و خورشید را [چون] چراغی قرار داد

مکارم: و ماه را در میان آسمانها مایه روشنائی، و خورشید را چراغ فروزانی قرار داده است.

﴿۱۷﴾ وَاللَّهُ أَنْبَتَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ نَبَاتًا

فولادوند: و خدا[ست که] شما را [مانند] گیاهی از زمین رویانید

مکارم: و خداوند شما را همچون گیاهی از زمین رویانید!

﴿۱۸﴾ ثُمَّ يُعِيدُكُمْ فِيهَا وَيُخْرِجُكُمْ إِخْرَاجًا

فولادوند: سپس شما را در آن باز می‌گرداند و بیرون می‌آورد بیرون‌آوردنی [عجیب]

مکارم: سپس شما را به همان زمین باز می‌گرداند، و بار دیگر شما را خارج می‌سازد.

﴿۱۹﴾ وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ بِسَاطًا

فولادوند: و خدا زمین را برای شما فرشی [گسترده] ساخت

مکارم: و خداوند زمین را برای شما فرش گسترده‌ای قرار داد.

﴿۲۰﴾ لِتَسْلُكُوا مِنْهَا سُبُلًا فِجَاجًا

فولادوند: تا در راههای فراخ آن بروید

مکارم: تا از راههای وسیع و دره‌های آن بگذرید (و به هر نقطه می‌خواهید بروید).

﴿۲۱﴾ قَالَ نُوحٌ رَبِّ إِنَّهُمْ عَصَوْنِي وَاتَّبَعُوا مَنْ لَمْ يَزِدْهُ مَالَهُ وَوَلَدَهُ إِلَّا خَسَارًا

فولادوند: نوح گفت پروردگارا آنان نافرمانی من کردند و کسی را پیروی نمودند که مال و فرزندش جز بر زیان وی نیفزود

مکارم: نوح (بعد از یأس از هدایت آنها) عرض کرد پروردگارا! آنها نافرمانی من کردند، و از کسانی پیروی نمودند که اموال و

فرزندانشان چیزی جز زیانکاری بر آنها نیفزوده.

وَمَكَرُوا مَكْرًا كُبْرًا ﴿٢٢﴾

فولادوند: و دست به نیرنگی بس بزرگ زدند

مکارم: و (این رهبران گمراه) مکر عظیمی به کار بردند.

وَقَالُوا لَا تَذَرُنَّ آلِهَتَكُمْ وَلَا تَذَرُنَّ وَدًّا وَلَا سُوَاعًا وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ وَنَسْرًا ﴿٢٣﴾

فولادوند: و گفتند زنهار خدایان خود را رها مکنید و نه و د را واگذارید و نه سواع و نه ی غوث و نه ی عوق و نه ن سر را

مکارم: و گفتند: دست از خدایان و بت‌های خود بردارید، مخصوصاً بت‌های «ود» و «سواع» و «یغوث» و «یعوق» و «نسر» را رها

نکنید!

وَقَدْ أَضَلُّوا كَثِيرًا وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا ضَلَالًا ﴿٢٤﴾

فولادوند: و بسیاری را گمراه کرده‌اند [بار خدایا] جز بر گمراهی ستمکاران میفزای

مکارم: و آنها گروه بسیاری را گمراه کردند خداوند! ظالمان را جز ضلالت میفزای!

مِمَّا خَطِيئَاتِهِمْ أُغْرِقُوا فَأُدْخِلُوا نَارًا فَلَمْ يَجِدُوا لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْصَارًا ﴿٢٥﴾

فولادوند: [تا] به سبب گناهانشان غرقه گشتند و [پس از مرگ] در آتشی درآورده شدند و برای خود در برابر خدا یارانی نیافتند

مکارم: (آری سر انجام) همگی به خاطر گناهانشان غرق شدند، و در آتش دوزخ وارد گشتند، و جز خدا یاورانی برای خود نیافتند!

وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَذَرْ عَلَيَّ الْأَرْضَ مِنَ الْكَافِرِينَ دَيَّارًا ﴿٢٦﴾

فولادوند: و نوح گفت پروردگارا هیچ کس از کافران را بر روی زمین مگذار

مکارم: «نوح» گفت: پروردگارا! روی زمین احدی از کافران را زنده مگذار.

إِنَّكَ إِن تَذَرَهُمْ يُضِلُّوا عِبَادَكَ وَلَا يَلِدُوا إِلَّا فَاجِرًا كَفَّارًا ﴿٢٧﴾

فولادوند: چرا که اگر تو آنان را باقی گذاری بندگان را گمراه می‌کنند و جز پلیدکار ناسپاس نزايند

مکارم: چرا که اگر آنها را بگذاری بندگان را گمراه می‌کنند، و جز نسلی فاجر و کافر به وجود نمی‌آورند.

رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِمَنْ دَخَلَ بَيْتِي مُؤْمِنًا وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا تَبَارًا ﴿٢٨﴾

فولادوند: پروردگارا بر من و پدر و مادرم و هر مؤمنی که در سرایم درآید و بر مردان و زنان با ایمان بیخشای و جز بر

هلاکت ستمگران میفزای

مکارم: پروردگارا! مرا بیامرز، و همچنین پدر و مادرم، و تمام کسانی را که با ایمان وارد خانه من شدند، و جمیع مردان و زنان

باایمان را، و ظالمان را جز هلاکت میفزای!